

دعاى امام زمان عليه السلام

(توقيع محمدبن عثمان)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وُلَاةُ أَمْرِكَ
بارالها، به حق همه حقایقی که والیان امرت تو را با آن می خوانند از تو درخواست می نمایم

الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ

همانان که امین راز تو آند

الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ

همانها که به امر تو بشارت یافته اند

الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ

و آنان که توصیف کنندگان قدرت تو هستند

الْمُعْلِنُونَ لِعِظَمَتِكَ

و اعلان کنندگان مقام عظمت تو آند

أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيئَتِكَ

از تو درخواست می نمایم به مقام مشیّت و ارادهات که [به ایشان تعلق گرفت و] در آنان به سخن

درآمد

فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ

پس بدین جهت آنان را معدنهای کلمات [و حقایق و جودی] خود قرار دادی

و أَرْكَاناً لِتَوْحِيدِكَ

و آنها را پایههای توحید خود گردانیدی

و آيَاتِكَ وَ مَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِيلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ

و آنان را نشانههای احدیّت و مقامات تعطیل ناپذیر خود در هر مکانی معین نمودی

يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ

که هرکس تو را شناسد با آنها شناسد

لَا فَرْقَ بَيْنَكَ وَ بَيْنِهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَ خَلْقُكَ

هیچ فرقی بین تو و آنها نیست مگر اینکه آنان بنده و مخلوق تو هستند

فَتَقَهَا وَ رَتَقَهَا بِيَدِكَ

گشایش و بسته شدن کارشان به دست توست

بَدْوُهَا مِنْكَ وَ عَوْدُهَا إِلَيْكَ

آغازشان از تو و بازگشتشان به سوی توست

أَعْضَادُ وَ أَشْهَادُ

پشتیبانان و گواهان

وَ مُنَاةٌ وَ أَدْوَاءُ

و تقدیرکنندگان و مدافعان

و حَفَظَةٌ و رُؤَاد

و نگهبانان و بازرسان دین تواند

فَبِهِمْ مَلَأَتْ سَمَائِكَ و أَرْضِكَ

پس به واسطه ایشان آسمان و زمینت را پُر کردی

حَتَّى ظَهَرَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

تا آشکار و ظاهر شد که هیچ معبودی جز تو نیست

فَبِذَلِكَ أَسْأَلُكَ

پس به حقّ اینها از تو مسئلت دارم

و بِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ و بِمَقَامَاتِكَ و عِلَامَاتِكَ

و به حقّ جایگاه‌های عزّت از رحمتت و به مقامات و نشانه‌های

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ و آلِهِ

که بر محمد و آل محمد درود فرستی

و أَنْ تَزِيدَنِي إِيمَانًا و تَنْبِيئًا

و بر ایمان و استواری ام [در راه] بیفزایی

يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ

ای نهان در عین آشکاری اش

و ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ و مَكْنُونِهِ

و ای هویدا در عین خفا و پنهانی اش

يَا مُفَرِّقًا بَيْنَ النُّورِ و الدِّيَجُورِ

ای جداکننده میان روشنایی و ظلمت

يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِ

ای توصیف‌شده‌ای که ژرفایش ادراک نمی‌شود

و مَعْرُوفاً بَغَيْرِ شَيْبِهِ
ای شناخته شده‌ای که شبیه و مانند ندارد
حَادًّا كُلِّ مَحْدُودٍ
ای ایجادکننده حدّ هر موجودِ محدود
و شَاهِدَ كُلِّ مَشْهُودٍ
و ای گواه هر آشکار
و مَوْجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ
و ای هستی بخش هر موجود
و مُحْصِيَ كُلِّ مَعْدُودٍ
و شمارشگر هر شمارش شونده
و فَاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ
و نیست کننده هر نیستی
لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ
معبودی جز تو نیست
أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْجُودِ
ای اهل بزرگ منشی و سخاوت
يَا مَنْ لَا يَكْفِيكَ بِكَيْفٍ
ای آن که چگونگی نپذیرد
و لَا يُوَيِّنُ بِأَيِّنٍ
و ای آن که در مکانی نگنجد
يَا مُحْتَجِبًا عَنِ كُلِّ عَيْنٍ
ای پنهان از هر دیده
يَا دِيمُومُ يَا قَبِيومُ
ای جاودان، و ای قائم به ذات خویش
و عَالِمَ كُلِّ مَعْلُومٍ
و ای آگاه به همه امور
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
بر محمد و آل محمد درود فرست
و عَلَى عِبَادِكَ الْمُتَنَجِّبِينَ
و بر بندگان برگزیده‌ات

و بَشْرِكَ الْمُحْتَجِّبِينَ
و بر انسان‌های در پرده‌ها
و مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
و بر فرشتگان مقربت
و الْبُهْمِ الصَّاقِينَ الْحَافِينَ
و بر خموشان صف کشیده و مهیای فرمانت
و بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكْرَمِ
و در این ماه رجب مُرَجَّب و ارجمند به ما برکت عطا فرما
و مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ
و در ماه‌های حرام و محترم بعد از آن
و أَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النَّعْمَ
و نعمت‌ها را در این ماه بر ما فزونی بخش
و أَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ
و بهره‌هایمان را سرشار کن
و أَبْرِرْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ
و قَسَمَ هَيْمَانَ رَا بِيذِيرِ وَ بَهْ أَنْجَامِ رِسَانِ
بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ
به حق آن اسمت که از همه اسم‌هایت بزرگتر و بزرگتر و جلیل‌تر و مکرّم‌تر است
الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ
آن اسمی که چون بر روز نهادی عالم را روشن نمود
و عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ
و آن اسمی که چون بر شب قرار دادی جهان را تاریک ساخت
و اغْفِرْ لَنَا مَا تَعَلَّمْنَا وَ مَا لَا نَعَلَّمُ
و از گناهان، آنچه را از ما می‌دانی و آنچه را ما نمی‌دانیم بر ما ببخش
و اعصمنا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرِ الْعِصَمِ
و ما را از گناهان به بهترین وجه مَصُون بدار
و اكْفِنَا كَوَافِيَ قَدْرِكَ
و ما را به تقدیر کافی خود کفایت فرما
و ائْمُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظْرِكَ
و با حُسن توجّهت بر ما منت گذار

و لا تَكُنَّا إِلَىٰ غَيْرِكَ
و ما را به غیر خودت وامگذار
و لا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ
و از خیرت محروم مگردان
و بَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا
و در عمری که بر ما نوشته‌ای برکت قرار ده
و أَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا
و اسرار پنهانمان را اصلاح کن
و أَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ
و از جانب خود به ما امان ده
و اسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ
و عمل ما را با ایمان درست قرین گردان
و بَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ
و ما را تا ماه روزه، و روزها و سال‌های پس از آن زنده بدار
یا ذا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.
ای صاحب جلالت و بزرگی!